

BoniOuderBulletin

JAARGANG 43 NUMMER 3 JULI 2022 EEN UITGAVE VAN DE OUDERRAAD

St. Bonifatiuscollege

In dit nummer o.a.

> thema: Thuis op het Boni?!

> 8 tips voor NT2 ouders

> wat een vak: LeVo

> de GSA-Gender Sexuality Alliance

redactioneel

Thuis op het Boni?!

Het derde en laatste Boni Ouder Bulletin van dit jaar, deze keer als pdf in uw mailbox.

Het thema deze keer: 'Thuis op het Boni?!' De redactie ging op pad met de vraag of docenten, leerlingen en ouders zich welkom en thuis voelen op school.

Rector Hanneke Schreuder vertelt in '5 vragen aan' dat de belangrijkste afspraak op school is dat iedereen respectvol met elkaar omgaat. Iedereen moet zich gezien voelen, kunnen zijn wie hij is. De docenten levensbeschouwing leggen uit hoe dit jaar aspecten van verschillende tradities werden gecombineerd door de Ramadan aan de vastenactie te koppelen. In hun lessen wordt gezamenlijk besproken wat er leeft onder leerlingen. Ook als er dingen minder makkelijk zijn of gevoelig liggen.

De leerlingen van de GSA, de gender sexuality alliance, geven aan dat de GSA dit jaar gelukkig een meer structurele vorm heeft gekregen, waarin wordt samengewerkt aan verbeteringen.

En ondertussen gaat de verbouwing van school gewoon door. De huidige ingang, via een soort containerconstructie, is niet echt verwelkomend, maar wat is het binnen al mooi ruim en licht. Je thuisvoelen op het Boni: aan het nieuwe gebouw zal het niet liggen!

Veel leesplezier en alvast een fijne zomervakantie!

Marian Venemans
hoofdredacteur

FOKKE & SUKKE MAKEN HET GEZELLIG

WIJ WILLEN ZO GRAAG
EEN VRIENDENKRING DIE
EEN BETERE AFSPIEGELING
VAN DE NEDERLANDSE
BEVOLKING IS

BIERTJE?

Meedenken, meeschrijven of vormgeven?
De redactie van de BOB zoekt versterking!
Mail redactieBOB@boni.nl voor meer informatie.

bijna 100

Méér dan een school

Zoals u waarschijnlijk weet is een twintigtal mensen bezig om de honderdjarige geschiedenis van het Boni in boek vorm te geven. In tekst en beeld. Het mooie is dat de auteurs allemaal een relatie hebben met onze school. Als ouder, leerling of medewerker. In het verleden of heden.

Het jubileumboek dat in september in verband met het eeuwfeest van onze school verschijnt, heeft als titel: 'Méér dan een school'.

Het eerste hoofdstuk maakt al direct duidelijk dat dit geen holle frase is. Oud-leerling en journalist Henny de Vos heeft in dit voorjaar een week op school meegelopen en met veel leerlingen en medewerkers gesprekken gevoerd. Op deze manier krijgen verleden, heden en zelfs toekomst een plaats in het boek.

Van het begin af aan is toneel een belangrijk element in het schoolleven geweest. Allerlei soorten stukken zijn opgevoerd. Uiteraard is er een hoofdstuk Boni en Toneel in het boek opgenomen.

Tablo, voor de bovenbouw, en Primeur, voor de onderbouw, zorgen ieder jaar voor geweldige optredens. Ad Migchielsen en Embert van Vegchel hebben aan de wieg van deze toneelgezelschappen gestaan.

Ad heeft elk lustrumjaar gezorgd dat er een extra stuk op de planken kwam. Die planken lagen soms door de hele school. Ook in dit lustrumjaar zal een stuk opgevoerd worden onder zijn regie. De titel van het stuk is Mack & Beth. Bij velen zal deze titel de herinnering oproepen aan het bloedige koningsdrama Macbeth van Shakespeare. De problematiek die de basis van dat stuk vormt, speelt in Mac & Beth ook een rol, maar daar houdt de vergelijking dan wel mee op. De verschillen zijn groot.

In het stuk zijn veel liederen opgenomen. De teksten zijn van Albert Linnebank vaak op muziek van de Beatles. Duizendpoot Marga de Ruiter leidt de zangrepetities. De spelersgroep bestaat uit medewerkers en oud-medewerkers en oud-leerlingen. Twee hebben pas dit schooljaar hun diploma behaald en hebben geschitterd in de voorstelling van Tablo.

Die jonge aanwas is niet alleen prettig om de gemiddelde leeftijd naar beneden te halen, maar vooral ook om de traditie door te geven aan de jongere generatie. De toneeltraditie die niet verloren mag gaan.

Het stuk wordt opgevoerd in de vernieuwde aula van de school op zaterdag 17 september. Op zondag 18 september is er een middag- en een avondvoorstelling. Ik raad u aan om de site van de school (www.boni.nl) en die van de stichting eeuwfeest (www.boni100.nl) in de gaten te houden voor de manier waarop u in het bezit van kaarten kunt komen.

Op naar het eeuwfeest! Op naar de honderd!

Tekst: Ton Drubbel

Vier het lustrum mee!

Het weekend van 17 en 18 september staat de jubileumvoorstelling 'Mac and Beth' op de planken. Kijk op de site van de stichting eeuwfeest (www.boni100.nl) voor meer informatie!

inhoud

Bijna 100	2
Die van mij	3
..... Homoseksueel op het Boni	4
Thema: 'Thuis op het Boni?!	
- De behoefte van het kind staat centraal	6
- Is Nederlands je tweede taal?	8
- Zijn wie je bent	10
- Diversiteit en inclusiviteit	19
Wat een vak	14
Bidden op damastpapier	16
5 vragen aan....	18
Hoekje	20
Uit de ouderrraad	21

Ouders vertellen anoniem over hun Boni-kind.

Gewoon

Het eerste driewielertje voor zoonlief kocht ik op Marktplaats. Het dichtstbijzijnde geschikte exemplaar was roze. In het park keek een ouder jongetje meewarig naar mijn peuter op de fiets: 'dat kàn dus niet' zei hij stellig. Die van mij trok zich er niets van aan. Hij vond 'm prachtig.

Gelukkig maar dat er van alles kan en mag, want iedereen is verschillend. 'Diversiteit' en 'inclusiviteit' zijn kreten die tegenwoordig vaak langskomen. Diversiteit gaat over alle mogelijke aspecten waarop mensen van elkaar verschillen. Inclusiviteit gaat over het mee mogen doen, over gelijkwaardigheid en dat iedereen zich veilig voelt om zichzelf te mogen zijn. Een school is bij uitstek een plek waar mensen met verschillende achtergronden en overtuigingen samenkomen. "Hoe divers is jouw klas eigenlijk?" vraag ik. Maar met verschillende culturele achtergronden en gender-zaken van klasgenoten houdt die van mij zich niet echt bezig.

Laatst thuis:

"Is dat een weddenschap of zo?" Nee, dat is gewoon leuk, die vriend die langskomt en een rok draagt. Steeds meer jongens hebben eyeliner onder hun ogen. Die van mij niet, maar ik zie wel opeens nagellak op zijn bureau staan in vrolijke kleurtjes. Blijkbaar niet alleen oranje voor koningsdag. "Ja, gewoon, leuk". En wat erg dat er door mijn hoofd schiet 'zou je daar niet mee gepest worden?'. Maar blijkbaar niet, of heeft die van mij daar geen last van. En oh ja, vriendin van de basisschool Jorien heet voortaan Joris. En ze, nee hij, kan volgende week niet onze hond uitlaten want dan is hij herstellende van de eerste operatie. Ik vind het allemaal nogal wat, maar die van mij vindt het allemaal prima. Hopeloos ouderwets voel ik me. En een beetje beschaamd dat ik van sommige dingen opkijk terwijl die van mij het allemaal accepteert als 'gewoon'.

Homoseksueel op het Boni

Ik leerde Siep de Haan kennen toen ik in de brugklas zat, hij werkte op het Boni als wiskundeleraar. Een paar jaar later werd hij mijn mentor. Siep nam ons dat jaar mee op klassenuitje naar Amsterdam, waar we na de rondwandeling door de binnenstad bij hem thuis belandden.

Aan één van de grachten woonde hij met zijn echtgenoot Peter. Hij leidde een enerverend bestaan als manager van dragqueen Nicky Nicole, en was organisator van de eerste tien Prides in Amsterdam. Een evenement waarbij de stad roze kleurt voor gelijke rechten en emancipatie van de homoseksuele gemeenschap. Het was voor mij een nieuwe wereld waar ik met nieuwsgierigheid naar keek. Ik kende één jongen en één meisje op school die openlijk uitkwamen voor hun homoseksualiteit. En dat was prima en interessant en verder veranderde dat niets aan de vriendschap.

Nu, 26 jaar later, ben ik moeder van een 14-jarige zoon op het Boni en Siep geeft er nog steeds wiskundeles. Ik kwam hem al eens tegen tijdens een ouderavond, en we wisselden een vrolijke blik en wat snelle woorden van herkenning. Voor de BOB zocht ik Siep op. Wat is er veranderd in al die jaren, qua acceptatie van homoseksualiteit? Hoe is het om homoseksueel te zijn op een middelbare school als leraar?

Heb je je als homoseksuele leraar altijd thuis gevoeld op het Boni?

“Ik geef nu 37 jaar les op het Boni, en ben nooit leraar geweest op een andere school dus kan het moeilijk vergelijken. Maar dat zegt ook al veel. Het Boni staat bekend om zijn sfeer, ik voel me daar goed bij en heb daarom nooit verder gekeken. Over mijn homoseksualiteit ben ik altijd open geweest. Maar ik stel me niet voor als homoseksuele wiskundeleraar, dan ervaar ik toch een achterstand. Zeker nu er meer kinderen zijn met een biculturele achtergrond: in andere culturen wordt het soms raar en vreemd gevonden. Dat merk ik ook aan leerlingen, maar ze zien dan dat ik ook gewoon aardig en behulpzaam ben. Als het ter sprake komt in de klas, vertel ik erover. Ik wil in de eerste plaats een wiskundeleraar zijn. Dat ik toevallig homoseksueel ben is bijzaak, daar loop ik niet mee te koop.”

Wordt er nu anders tegen homoseksualiteit aangekeken dan 30 jaar geleden?

“In 1996 organiseerde ik de eerste Pride in Amsterdam. Sommigen vonden dat zo'n Pride niet nodig was. Amsterdam was een tolerante stad, wij waren trots op die tolerantie en vonden dat dat gevierd moest worden. Er kwamen 20.000 bezoekers op af en binnen drie jaar stond de Pride in de top drie van Amsterdamse evenementen. In de jaren daarna is er veel veranderd voor homoseksuelen, wettelijk is er vooruitgang geboekt met bijvoorbeeld de legalisering van het homohuwelijk in 2001. Maar de maatschappij is niet per se toleranter geworden. Hand in hand lopen in het openbaar, dat doe ik niet meer met mijn echtgenoot. De maatschappij is harder geworden. Waar eerst de nadruk binnen de gemeenschap lag op samen vieren en feest, staat nu emancipatie en solidariteit weer meer centraal. Ook omdat er groepen conservatieve gelovigen zijn in de samenleving die meer van zichzelf en hun denkbeelden laten horen, bijvoorbeeld dat homoseksualiteit zondig is. Maar wat dat betreft is mijn hoop gevestigd op de jeugd.

Dat is zo mooi aan leerlingen, ze durven van standpunt te wisselen en anders over kwesties als homoseksualiteit te gaan denken. En als dat dan komt omdat ze aan mij denken als een aardige, weliswaar homoseksuele, maar goede leraar, dan vind ik dat mooi.”

Wat maak je mee als homoseksuele leraar op het Boni?

“Een bijzonder moment was toen een leerling uit de tweede besloot dat hij de klas wilde vertellen dat hij transseksueel was. Hij had grondig voorbereid hoe hij dat wilde doen met zijn mentor en besloot het in mijn les te doen. Dat was best spannend, omdat je niet weet hoe er gereageerd gaat worden door de andere leerlingen. Het was zo kwetsbaar. Kinderen kunnen ook heel hard zijn tegen elkaar. Maar de kinderen luisterden heel goed en gaven hem spontaan een applaus. Dat was echt ontroerend. Maar ik heb ook minder leuke dingen meegemaakt, niet zo lang geleden. Ik was alleen in het lokaal en er werd op de muur gebonsd en ‘homo’ geroepen. Het bleef niet bij één incident. Ik dacht even ‘is dit de ommekeer, na 36 goede jaren, ga ik nu meemaken dat het kantelt?’ Maar ik heb het aangekaart bij de directie en we zijn met de betreffende leerlingen het gesprek aangegaan. Ik voelde me gesteund, ook door mijn collega's, en het is opgehouden.”

Hoe is de sfeer op school onder de leerlingen met betrekking tot homoseksualiteit?

“Ik heb ter voorbereiding van dit interview mijn 3-Havo-klas gevraagd hoe ze dit zien. Zij gaven aan dat ze denken dat het wel veilig is om in de klas te vertellen dat je homoseksueel of transgender bent. Sommige jongens zeggen dat het ze niet boeit, het onderwerp. Maar aan de andere kant geven veel leerlingen aan niemand te kennen die homoseksueel is, terwijl dat statistisch gezien niet klopt. Van de 1500 leerlingen op het Boni zijn er misschien 15 leerlingen die openlijk homoseksueel zijn. Dat zouden er statistisch gezien zeker 100 moeten zijn. Maar ik begrijp het wel. Zelf kwam ik ook pas uit de kast toen ik studeerde. De middelbare school is niet de meest veilige plek om voor je seksuele geaardheid uit te komen. Er worden opmerkingen gemaakt als ‘Als een vriend van mij homoseksueel is, ga ik er niet meer naast zitten’. Dan pas je wel op om te zeggen dat je als jongen op jongens valt. Daar kan ik heel verdrietig om worden. Het is denk ik goed en belangrijk dat jongeren voorbeelden om zich heen hebben en het onderwerp op een goede manier ter sprake te brengen. Maar jongeren moeten hun eigen pad vinden en zelf het moment kiezen waarop ze wel of niet uit de kast willen komen, ik ga ze er niet uittrekken.

Ik zou alle ouders het boek ‘Confettiregen’ van de Nederlandse schrijver Splinter Chabot willen aanraden. Hij beschrijft hierin zijn eigen worsteling en uiteindelijke coming out. Het boek zou verplicht moeten zijn voor alle middelbare scholieren en is zeker ook interessant voor hun ouders.”

‘De behoefte van het kind staat centraal’

Hoe maak je nou eigenlijk dat ouders zich thuis voelen op een middelbare school? Het is een groep die zeer divers is, en die je als school maar heel spaarzaam ziet. Hoe kun je al die ouders bereiken en zich welkom laten voelen? We vroegen het aan Sander Schouwerwou, afdelingsleider brugklassen en aan Sayo Ishizuka, die als Japanse een andere achtergrond heeft dan de doorsnee ouder.

“Eigenlijk proberen we juist niet teveel onderscheid te maken in hoe we ouders benaderen. We willen niemand het gevoel geven: ‘Jij bent anders, dus we behandelen je anders’. Aldus Sander Schouwerwou, sinds een jaar afdelingsleider brugklassen op het Boni. “Iedereen hoort erbij en iedereen heeft zijn eigen behoeften. Na de introductieperiode, die voor iedereen gelijk is, proberen we aansluiting te zoeken bij de ouders. De behoefte van het kind staat daarbij centraal”.

“Als kinderen in de eerste klas starten, verlopen de contacten voor de ouders voornamelijk via de mentor. Alle ouders worden uitgenodigd voor de introductieavond, zodat iedereen zich welkom kan voelen. Daarna wordt het soms maatwerk. Soms weet je bijvoorbeeld dat iemand minder goed Nederlands spreekt. Daar probeer je dan rekening mee te houden”.

“Zo heb ik na een gesprek met een moeder die het Nederlands niet zo goed beheerste, aan haar zoon gevraagd of ze goed had meegekregen wat de bedoeling

van het gesprek was geweest. Soms communiceer je met een oudere broer of zus als intermediair, dat kan ook werken. Al moet je ook weer oppassen dat een kind niet in een verkeerde rol komt. Zo proberen we voor iedereen de communicatie op maat te maken”.

Informatie vertalen

“Alle schriftelijke informatie is in het Nederlands. We krijgen niet veel vragen van ouders om alternatieven. Blijkbaar is die behoefte er (nog) niet. Als het nodig is, kunnen we natuurlijk incidenteel mensen vragen om informatie te vertalen”.

“In de eerste klassen komen eigenlijk bijna alle ouders wel op de ouderavonden, het gaat echt maar om een enkeling die er niet is en meestal vragen die dan achteraf nog om informatie. Het is ook niet zo dat er een duidelijke groep is, die zich nooit laat zien tijdens ouderavonden. Ik heb het idee dat mensen dit een prettige manier vinden en zich voldoende welkom voelen. Zo’n avond is natuurlijk ook een kennismaking met andere ouders, wiens kind ook voor de eerste keer naar de middelbare school gaat. In die zin is de rol van brugklasmentor ook echt wat anders dan bijvoorbeeld een vierde-klas-mentoraat, waar de leerlingen alweer veel zelfstandiger zijn. Dit merk je in de vaak teruglopende contactbehoefte van ouders in de hogere klassen.”

Sander vertelt aan het begin van het schooljaar begonnen te zijn met een klankbordgroep, met name met het oog op ontwikkelingen rond het nieuwe flexrooster. “Naar aanleiding van de oproep op de ouderavond, melden zich uiteindelijk 24 ouders! Hier zaten ook anderstalige ouders bij die ervaring hadden met andere – buitenlandse – onderwijssystemen, wat erg waardevol was. Zo ontmoet je allerlei verschillende ouders die zich allen goed thuis lijken te voelen op onze school en actief participeren”.

‘I feel at ease’

Sayo Ishizuka, moeder van een Bonifant in de brugklas, vertelt hoe zij als Japanse het Boni ervaart.

Do you feel welcome at Bonifatius College?

“I have actually never thought about this question

Tip

Ieder jaar in november wordt het brugklasouder-overleg (BKO) georganiseerd. De ouderraad begeleidt deze avonden waarop brugklasouders elkaar kunnen ontmoeten, verhalen kunnen uitwisselen en vragen kunnen stellen.

before, which means that I think there is no difference in ‘welcomeness’ between Dutch and non-Dutch parents. I feel quite neutral about it, because I have neither experienced super-welcomeness or under-welcomeness. But I definitely feel at ease, so I do feel the normal welcomeness that everyone is supposed to feel.”

Can you explain why you feel this way?

“Why I feel neutral and welcome at the same time: teachers and concierges are always kind and they carefully explain what they mean, when I have questions at the ‘10 minutes gesprek’, for example. I can see that they understand differences in culture and sometimes even tell me how they would do it. For example, once when my daughter was ill, I told the concierge she would take online lessons, if she was feeling okay. But then he told me ‘Mevrouw, ziek is ziek. Uw dochter moet nu in bed liggen en beter worden.’ but in a kind way, which was very impressive and in that way I learnt about the Dutch culture without directly being told that our cultures are different.”

Do you have any tips?

“I don’t have any tips, but I feel that Boni and the parents of Boni children are really caring about non-Dutch parents by seeing these questions from the BOB. That makes me feel good!”

Is Nederlands je tweede

Een proefwerk geschiedenis, technieklessen op de iPad of een werkstuk voor aardrijkskunde. Voor vrijwel alle vakken op school moet je goed Nederlands kunnen begrijpen, lezen en spreken. Maar hoe help je je kind als Nederlands je tweede taal is?

Tip 1 Koester je moedertaal

Thuis Turks, Arabisch of Thais en op school Nederlands? Heel goed! Uit onderzoek blijkt dat kinderen die meertalig zijn opgevoed, sneller nieuwe talen oppikken. Mensen die hun moedertaal veel gebruiken stromen vaker door naar hoger onderwijs zoals hbo of universiteit.

Tip 2 Spreek in de taal die je zelf het beste beheerst

Vertel verhalen, discussieer met je kind, lees gedichten voor of leg uitgebreid uit waarom je kind zijn kamer moet opruimen. Een rijk taalaanbod thuis helpt je kind.

Tip 3 Het is niet erg als twee talen weleens door elkaar worden gebruikt

Als je een foutje maakt in het Nederlands, leren kinderen dat vanzelf buitenshuis weer corrigeren.

Tip 4 Lees samen boeken, in het Nederlands of in de thuistaal

Vraag wat je kind goed vond, of minder goed. Dat helpt om beter te worden in de thuistaal of in het Nederlands. Weet je niet welke boeken jullie samen kunnen lezen? De docenten Nederlands in de onderbouw werken veel met Jonge Lijsters. Aanraders zijn ook de boekentips van de Jonge Jury en vanaf de derde klas de shortlist Beste Boek voor Jongeren.

taal? Zo help je je kind

Tip 5 Help met huiswerk

- Steun je kind door betrokken te zijn. Vraag hoe het gaat. Help met plannen. Dit is belangrijker voor goede schoolresultaten dan dat je inhoudelijk helpt met huiswerk.
- Lees de instructies in het Nederlands en bespreek de onderwerpen van school in je eigen taal.
- Lees de Boni-studiegids vol met handige tips voor ouders. (Ga naar www.boni.nl, klik op 'ouders', 'documenten' en dan op Boni-Studietips.)

Tip 7 Luister naar de podcast over meertalig onderwijs

Kijk op <https://kletsheadspodcast.nl/> voor meertalige ouders.

Tip 6 Bel of mail een andere ouder

Netwerken met ouders die ook jouw moedertaal hebben, kan helpen om problemen op te lossen.

Tip 8 Controleer of je kind goed meekomt met Nederlands

- Volg de uitslagen van de dia-toetsen van je kind. Die laten zien hoe goed je kind Nederlands leest en begrijpt. In de onderbouw zijn ze twee keer afgenomen dit jaar. Bij een achterstand kunnen kinderen steunlessen Nederlands volgen.
- Heeft je kind moeite met Nederlands? Bij de flexuren kan hij of zij kiezen voor extra uitleg van het huiswerk of de les.

Zijn wie je bent

De ambities van de GSA op het Boni

Kun je op het Boni zijn wie je bent? Met die vraag ging de BOB in gesprek met een groep leerlingen van de Gender Sexuality Alliance (GSA), een groep scholieren die vindt dat iedereen op school de vrijheid moet hebben te kunnen zijn wie ze zijn. Zonder zich daarvoor te hoeven schamen of verantwoorden. Ook op het Boni is de GSA een actieve groep jongeren die aandachtspunten aankaart bij de directie.

Het algemene beeld van het Boni is dat de meeste leerlingen zich veilig voelen op school. Er heerst een goede sfeer. Een van de GSA-leerlingen gaf aan op de basisschool erg gepest te worden, maar vanaf dag 1 op het Boni nooit meer last daarvan te hebben gehad. Een andere leerling heeft helaas andere ervaringen. Die wordt bijna dagelijks nageroepen of aangeraakt door andere leerlingen. Met name in de onderbouw lijkt er nog veel onwetendheid te zijn. “Alleen omdat je er anders uitziet, denken mensen dat ze wel iets naar je mogen schreeuwen. Het raakt me niet meer, maar ik vind het wel super storend.” Iemand anders oppert: “Het zou goed zijn als ook basisscholen in de twee hoogste groepen hier al aandacht aan besteden. Dan hebben de bruggers een bredere kennis van de maatschappij als ze naar de middelbare school komen.”

Docenten grijpen in waar mogelijk, maar niet alles gebeurt in het zicht. Pauzesurveillance door leraren en conciërges kan hier misschien bij helpen. “De leraren zijn best wel open, meedenkend en accepterend over veel dingen. Leerlingen die bijvoorbeeld uit de kast willen komen, kunnen bij hun mentor en andere docenten terecht en voelen zich gesteund.” Heel belangrijk, want die steun krijgen ze niet altijd op andere plekken in de samenleving, thuis of gewoon in de winkel. Tijdens een conferentie die de GSA bezocht, merkten ze dat op andere scholen ook niet altijd een zekerheid is.

GSA op het Boni

Hoewel de GSA al langer bestaat, is het mede door de lockdowns eerder niet goed van de grond gekomen. Dit jaar pakte biologie-docent Marian Groenenboom de handschoen op en bood de groep in periode 4 een vast flex-uur per week om bij elkaar te komen, verhalen te delen en samen te werken om school een veilige haven te maken voor alle leerlingen en docenten. “In klassenverband lijkt alles bespreekbaar te zijn, maar in de gangen is het een ander verhaal. Ik hoop daar verandering in te kunnen brengen met betere voorlichting. Maar we zien ook dat de leerlingen die worden lastiggevallen, zich niet altijd uitspreken. Ik snap dat, je wilt liever geen gedoe. Maar alleen als wij ervan horen, kunnen we een helpende hand bieden in de situatie.”

De GSA werkt aan een plan waarmee het verbeteringen wil aanbrengen binnen school. Zoals de mogelijkheid om makkelijker je naam te kunnen veranderen in Magister. Of laat iedereen aan het begin van het jaar de

goede pronoun (aanspreekvorm als hij/zij/die) aangeven, zodat daar rekening mee gehouden wordt. Maar ook: genderneutrale toiletten. Als non-binair voel je je niet oké (en vaak aangestaard, voegen enkele leerlingen daaraan toe) als je een jongens- of meisjes-wc inloopt. Dat wil je niet. Moeten dan alle toiletten genderneutraal worden? Nee, liever niet. Want ook voor jongens en meisjes die zich niet prettig voelen als er anderen naar dat toilet mogen, moet er een veilige plek blijven. En prullenbakken op de jongens-wc kunnen bijvoorbeeld helpen voor leerlingen die als transgender op school zijn gekomen, maar nog wel menstrueren.

Seksualiteit op school

Er is eigenlijk maar weinig aandacht voor gender en seksualiteit op school, concluderen de leerlingen. In het Biologieboek wordt in een paragraaf een aantal zinnen gewijd die wat verder gaan dan heteroseksuele relaties en gender, maar daar blijft het wel bij. Ook in de mentoruren wordt niet veel gesproken over seksualiteit. Daar

zit ruimte voor verbetering als het aan de groep ligt. “Het wordt heel weinig besproken, dus je moet zelf op onderzoek uit gaan. Je wilt gewoon weten wie je bent.”

Ook films, theatervoorstellingen en televisieseries kunnen daar een grote rol in spelen. “Dit is er ook én het is normaal.

Zeker in de leeftijdscategorie op de middelbare school is het belangrijk om te ontdekken hoe het voor jou persoonlijk werkt. Want het werkt voor iedereen weer anders.” Voelt de LHBTI-groep zich gehoord op school, denken jullie? “Nou, gelukkig heeft de GSA dit jaar een meer structurele vorm gekregen, waarin we echt kunnen samenwerken aan verbeteringen. Dat is heel fijn. Eerder hadden we alleen de Paarse Vrijdag, een landelijke dag met de regenboogvlag op middelbare scholen.”

Aandacht en acceptatie

Voor de GSA-groep is voorlichting en kennisoverdracht het belangrijkste. Daardoor komt er meer begrip en acceptatie, zowel op school als thuis en maatschappijbreed. Hun tip voor ouders is dan ook: praat erover met je kind, stel je open en wees geïnteresseerd. Blijf weg van “Weet je het zeker?”, want daar gaat het niet om. “Neem maar aan dat het de waarheid is, wat je kind vertelt. Want waarschijnlijk heeft die er al een lange zoektocht op zitten. En ook als ik het niet zeker weet, zou het oké moeten zijn.” Stel er vragen over en wees voorzichtig met aannames. Het kan voor iedereen anders zijn. Het is niet erg als je de verkeerde naam of pronoun gebruikt, maar wees je er bewust van en probeer jezelf te verbeteren.

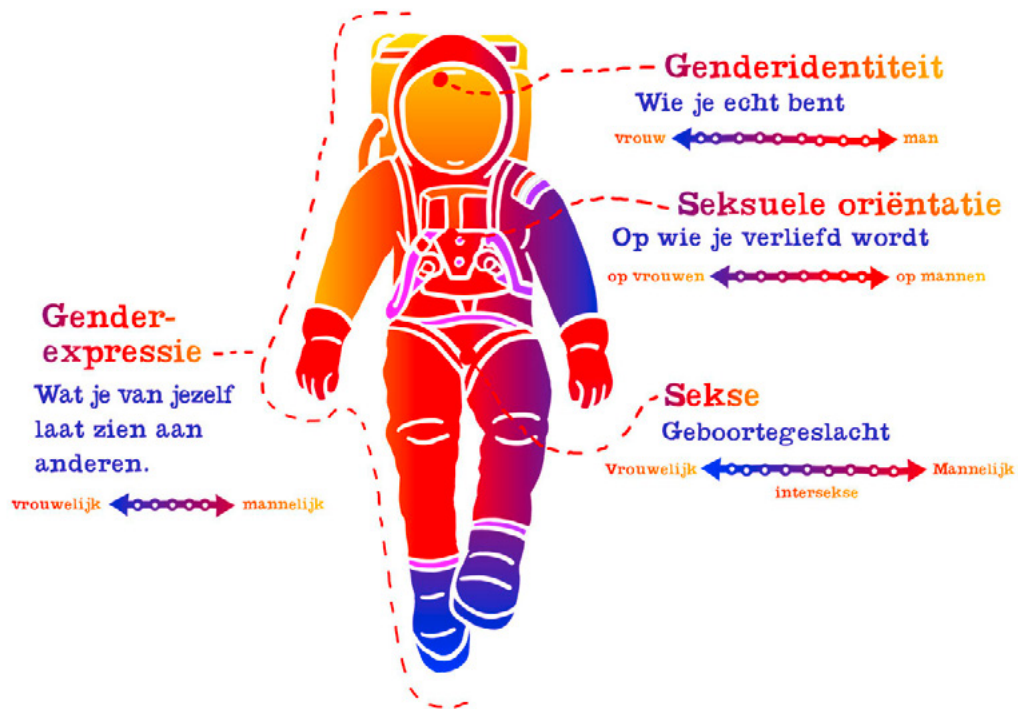
Bedenk dat goedbedoelde opmerkingen soms niet goed kunnen aankomen bij iemand die uit de kast komt. Als

PS:

U bent van ons gewend dat wij namen en rugnummers gebruiken. Maar zoals u in dit artikel heeft kunnen lezen, worden enkele leerlingen aangesproken op hun geaardheid, uiterlijk of gender. Daarom hebben we ervoor gekozen de leerlingen deze keer anoniem aan het woord te laten.

ASTRONAUT

**Gender is een mix van verschillende elementen.
Welke dat zijn, laat de astronaut zien.**

Een mens is meer dan alleen maar een lichaam. De meeste mensen voelen en gedragen zich volgens de verwachtingen die horen bij hun geboortegeslacht, maar dat is niet altijd het geval. Vrijheid van geslacht geeft iedereen de ruimte om zichzelf te kunnen zijn.

LHBTI en meer

Er is voor veel vormen van seksualiteit nog geen taal gevonden, en voor veel mensen is het wennen om bijvoorbeeld in plaats van hij of zij hen te gebruiken. Persoon of partner ipv vriendje of vriendinnetje. We proberen hier de belangrijkste termen op een rijtje te zetten.

Lesbisch	Vrouw die op vrouwen valt
Homoseksueel	Persoon die op hetzelfde geslacht valt, vaak gebruikt voor mannen die op mannen vallen.
Biseksueel	Persoon die zich aangetrokken voelt tot meerdere geslachten of genders.
Aseksueel	Persoon die weinig tot geen seksuele aantrekking voelt.
Aromantisch	Persoon die weinig tot geen romantische aantrekking voelt. Iemand kan aromantisch én aseksueel zijn, maar ook één van de twee.
Transgender	Voelt zich niet thuis bij het geslacht waarmee diegene geboren is.
Non-binair	Persoon die zich niet in het hokje 'man' of 'vrouw' vindt passen.
Intersekse	Een aangeboren aandoening, waarbij een persoon geslachtskenmerken van beide geslachten heeft.

Er zijn nog veel meer andere mogelijkheden, die niet in het lijstje staan.

iemand transgender is, dan zul je inderdaad moeten wennen aan het feit dat je zoon nu een dochter is geworden, of dat je kind er niet van houdt om met hij of zij aangesproken te worden. Ook lijkt er onder leerlingen vaak de misvatting te zijn dat homoseksuelen niet bevriend kunnen zijn met mensen van hetzelfde geslacht. Maar net als bij hetero's is dat natuurlijk gewoon mogelijk!

Staan voor wie je bent

De GSA groep op het Boni is klein, zeker als je dat afzet tegen de ruim 1.500 leerlingen die op school rondlopen. Statistisch gezien zouden meer dan 100 leerlingen zichzelf beschouwen als LHBTI. Hoe komt dat, volgens de leerlingen? "Een deel van de leerlingen zal nog in de kast zitten, maar ook uit de kast kunnen mensen bang zijn om een stempel te krijgen als ze zich bij de groep aansluiten." Op dit moment zijn er veel deelnemers die als vrouw geboren zijn. Marian: "Het liefst willen we alle kleuren vertegenwoordigd zien bij de GSA, zo ook hetero jongens. Het lijkt dat er voor jongens toch nog meer taboe op zit en dat is jammer. De leerlingen van de GSA vinden het belangrijk te laten weten dat iedereen welkom is: als je gewoon vindt dat iedereen zich veilig moet kunnen voelen op het Boni; als je nog niet uit de kast bent gekomen; als je het gewoon nog niet weet; of als je steun zoekt van andere GSA leden."

Het staat op papier

Het leerlingenstatuut van het Boni opent met de zin: *Samen maken we van het St. Bonifatiuscollege een school waar iedereen zich thuis voelt.*

Uit gesprekken met meerdere personen, zowel leerlingen als docenten, blijkt dat gelukkig geen lege huls. Zowel directie als staf maken die papieren woorden waar, voor zover dat mogelijk is. Dat is een fijne gedachte voor alle 1500 leerlingen die druk bezig zijn zichzelf te ontdekken en daarbij verschillende afslagen nemen om uiteindelijk uit te komen bij wie ze echt zijn. Maar ruimte voor verbetering is er ook, zoals blijkt uit dit artikel. Geen enkele leerling zou meer aangekeken of uitgescholden moeten worden om gender, seksuele voorkeur of anderszins.

TEKST: Bianca Groenewegen BEELD: stock

Op de website van gsanetwerk.nl staat het volgende te lezen: 'Niet iedereen voelt zich thuis in het vakje 'man' of vakje 'vrouw'. Dat hoeft ook niet. Wat mannelijk of vrouwelijk is, bepaal je zelf. Niet iedereen voelt zich thuis in het vakje 'homo' of 'hetero'. Dat hoeft ook niet. Sommige mensen vallen vooral, of alleen maar op

vrouwen, anderen vooral, of alleen maar op mannen. Weer anderen maakt het niet uit wat of wie je bent: als er maar een klik is. Sommige mensen vallen op niemand en weer anderen worden verliefd op meerdere mensen tegelijk. Maakt het uit? Natuurlijk niet! Iedereen moet kunnen zijn wie die is.'

Levensbeschouwing:
'Een laag dieper de
analyse maken'

Wat een Vak

In de brugklas en in het vierde jaar volgen de leerlingen van het Boni het vak Levensbeschouwing (LeVo). "De naam zegt het eigenlijk al", vertellen Janneke Sonneveld, Kim Dusch en Annelieke Dortant, die samen de sectie LeVo vormen. "We willen leerlingen laten kennismaken, beschouwen en gezamenlijk laten ontdekken wat je over het leven kan leren vanuit de belangrijkste wereldreligies maar bijvoorbeeld ook vanuit de filosofie, psychologie, sociologie en ethiek."

In het eerste jaar ligt de nadruk op het behandelen van de vijf grote wereldreligies. In het vierde jaar gaat het er met name om dat de Bonifanten met behulp van handvatten uit de lesstof leren om op zichzelf en op hun gevoel te reflecteren.

Drie vrouwelijke docenten, is LeVo een vrouwenvak?

"Ha ha, helemaal niet", vertelt Dortant. "Toen ik 10 jaar geleden startte op het Boni was ik zelfs de enige vrouw. Het belangrijkste voor hoe ons vak nu wordt gegeven, is dat de docent de verbinding kan en wil maken met de gevoelslaag. Dat is iets waarvan wij het belang in elk geval inzien en waar wij zeker niet voor terugschrikken."

Hoe zien de lessen er uit?

De lessen zijn zowel in de eerste als het vierde jaar een combinatie van lesstof en wat leerlingen daar als individu van vinden. Wat doet het met je? Welk gevoel roept het op? Sonneveld: "We geven leerlingen diverse soorten opdrachten. Je kunt je immers op vele manieren uiten. In tekst maar bijvoorbeeld ook in beeld (fotografie, tekenen) of kunst. Gevoel is een belangrijke bron voor creatieve uitingen. Het is soms best lastig om dat aan te leren." Dusch vult aan: "We ontwikkelen dit door in de klas onder andere stiltemomenten te hebben, samen te mediteren maar ook door samen stil te staan bij de actualiteit en welk gevoel leerlingen daar bij hebben. We hebben bijvoorbeeld stilgestaan bij de oorlog in Oekraïne en kaarsen aangestoken voor de slachtoffers. En meer recent hebben we gesproken over de vlogger die ongevraagd op het Boni filmde en de reactie van leerlingen op deze vlogger."

Hoe vinden leerlingen het?

LeVo telt officieel niet mee voor de overgang naar het volgende jaar. Soms is dat aanleiding voor leerlingen om het wat minder serieus te nemen. Tegelijkertijd dienen leerlingen wel een voldoende te halen voor de opdrachten en deze dus serieus te doen. Dortant: "Gelukkig zien we in de praktijk mooie resultaten. In het vierde jaar vragen we de leerlingen hun 'levensverhaal in drie delen' te vertellen. Het is mooi om te zien dat veel leerlingen echt in staat blijken om een diepere laag aan te boren, de stof weten te gebruiken om te reflecteren en dit dan op diverse manieren te uiten."

Is het lastig beoordelen?

Het is inderdaad niet een kwestie van goed of fout. Sonneveld: "Maar we hebben wel degelijk mogelijkheden om het werk van leerlingen goed te kunnen beoor-

delen. We kunnen zien of leerlingen er in slagen een laag dieper de analyse te maken, of ze daar elementen uit de lesstof bij gebruiken en welke energie ze in het vak steken. Zowel in de les als in de opdrachten. En we zien de groei die een leerling wel of niet doormaakt."

Is het spannend voor leerlingen?

Dusch: "Het is soms best een uitdaging om je te durven uitspreken over je gevoel. Dat op zich al is iets wat leerlingen leren. Soms moet je uit je comfortzone stappen. We pakken dat nu, post-corona, ook echt weer op. Het meer functionele volgen van online lessen achter een beeldscherm tijdens corona heeft dit soort vaardigheden niet bevorderd. Het is goed voor je ontwikkeling als je met enige regelmaat in een groep kan opstaan om iets persoonlijks te delen."

Helpt het vak LeVo leerlingen om zich thuis te laten voelen op het Boni?

Dortant: "Het levert zeker een bijdrage in de zin dat we gezamenlijk bespreken wat er leeft onder leerlingen. Ook als er dingen minder makkelijk zijn of gevoelig liggen. Dat doen we in een sfeer van begrip en respect voor elkaar. Met een open blik. Op die manier ontdekken leerlingen andere perspectieven en kunnen ze van elkaar leren."

Heb je een tip om je thuis te voelen op het Boni?

Sonneveld: "In de klas hebben we het wel eens over 'je oordelen'. Daarmee bedoelen we dat je goed naar elkaar luistert en geduld kunt betrachten. Niet direct een conclusie trekken maar uithoudingsvermogen laten zien om iets te begrijpen. Een andere tip is om goed naar jezelf te (leren) luisteren."

Tot slot een vraag over een actueel thema. Waar ligt wat jullie betreft de grens tussen ruimte voor individuele ontplooiing en 'woke'?

Dusch: "Als je over elkaars gevoel spreekt met oprechte intenties is het altijd goed. Als je in een sfeer van onderling respect kan delen wat je zorgen zijn of waar je blij van wordt dan heeft dat vrijwel altijd een goed gevolg. Er komen meestal pas problemen om de hoek kijken als het een meer cognitieve discussie wordt omwille van de discussie of het gelijk willen krijgen."

Bidden op damastpapier

In het lokaal van docente levensbeschouwing Annelieke Dortant, zitten vier brugklasleerlingen. Ze hebben dit jaar meegedaan aan de Iftarmaaltijd op 7 april.

Tien jaar geleden startte Dortant op het Boni. Ze zag dat de leerlingenpopulatie veranderde: niet elke leerling was meer katholiek op deze van oorsprong katholieke school. Ze zag het als een kans om ervaringsgericht te leren van elkaar. Dus nam ze het initiatief tot het organiseren van een Iftarmaaltijd tijdens de Ramadan, de maand waarin moslims vasten. Moslims die meedoen, mogen van zonsopgang tot zonsondergang niet eten en drinken, daarna komen ze bij elkaar en verbreken samen het vasten, met een gebed, melk en een dadel en een Iftarmaaltijd.

Van elkaars ervaring leren

Het is de vijfde keer dat er een Iftarmaaltijd wordt georganiseerd op school. Alle brugklasleerlingen doen mee in hun eigen klas met hun eigen mentor. Voor Dortant was dat een bewuste keus: "in de brugklas krijgen de leerlingen het vak Levensbeschouwing, ik vind het belangrijk dat het is ingebed in een les, dat leerlingen meer context krijgen zo en van elkaar leren." Zo ziet ze zichzelf als facilitator. "Zij geven aan wat nodig is en ik zorg dat dat er dan is. Dit jaar kwam op het laatste moment naar voren dat een handjevol leerlingen wilde bidden voor het eten, maar zij waren de gebedskleedjes vergeten. Gelukkig hadden we damastpapier van het dekken van de tafels over. Dat hebben we toen maar op de grond gelegd," lacht Dortant.

Gelovige leerlingen

Ishak en Nihad, leerlingen uit de brugklas, hebben een Islamitische achtergrond. Voor Ishak is zijn geloof heel belangrijk, hij gaat het hele jaar door naar de moskee.

De vijfde Iftarmaaltijd op het Boni

Bij Nihad gaan ze vooral naar de moskee tijdens de Ramadan. Beiden vinden het fijn dat op deze manier aandacht wordt gegeven aan hun geloof. Het helpt hen om de Islam bespreekbaar te maken. Mick en Liv knikken. Zij zijn allebei niet gelovig, ze zijn wel eens in een kerk en een moskee geweest, maar dat waren culturele bezoeken. Mick besloot drie dagen mee te vasten dit jaar. Hij kende voordat hij op het Boni kwam niemand met een Islamitische achtergrond. "Behalve onze schoonmaakster", aldus Mick. "Door mee te doen met de Ramadan heb ik meer respect gekregen voor mijn vastende medeleerlingen. Het was best zwaar, één dag is het me ook niet gelukt, toen heb ik wat gedronken voordat de zon onder was".

Iftarmaaltijd op school

De leerlingen van Dortant kwamen de avond van 7 april bij elkaar in hun eigen klaslokaal. Iedere leerling had hapjes meegenomen van thuis, variërend van bladerdeeghapjes tot soep. De avond werd opgeluisterd met een Ramadan-quiz en een filmpje over de Ramadan. De Ramadan viel dit jaar samen met de christelijke vastenperiode. "We hebben dat dan ook gekoppeld en tijdens de Iftarmaaltijd de aftrap gegeven voor de Vastenactie. De leerlingen hebben zo'n 10.000 euro opgehaald voor Stichting Vluchteling. Zo combineren we aspecten uit elkaars traditie en geloof dat vind ik mooi om te zien."

Kennen van elkaars traditie

"Het is leuk en fijn om elkaars traditie te leren kennen", aldus Dortant. "Ook ouders zien dat, ik heb hoofdzakelijk positieve reacties ontvangen van zowel Islamitische als niet-Islamitische leerlingen." Ook de leerlingen aan tafel vinden het goed dat er aandacht is voor religie op school, dat mag van hun nog wel wat meer. Moet er dan ook aandacht besteed worden aan andere religies zoals het Jodendom, of het hindoeïsme? Daar is Dortant duidelijk over. "Er zijn steeds meer Islamitische leerlingen op het Bonifatius, dat is een zichtbare groep, die ook over de Islam praat. Maar het moet geen toneelstuk worden, je moet het alleen doen als er leerlingen zijn die daadwerkelijk dat ritueel uitvoeren en er wat over weten."

5 vragen aan...

Rector Hanneke Schreuder

‘Jezelf ergens thuis voelen gaat om het waarderen van verschillen’

1. Het Boni draagt uit dat iedereen zich er thuis moet kunnen voelen, dat er een plezierig en veilig schoolklimaat heerst. Waar staat voor jouzelf ‘Thuis op het Boni’ voor?

“De belangrijkste afspraak is dat we allemaal, welke positie we ook innemen op het Boni, respectvol met elkaar omgaan en met elkaar zorgen voor een plezierig en veilig schoolklimaat. Iedereen moet zich gezien voelen, kunnen zijn wie hij is.”

2. De diversiteit van de leerlingen, docenten en medewerkers neemt steeds verder toe. Hoe kunnen al die verschillende individuen zich allemaal thuis voelen op het Boni?

“We leven in een tijd van ‘superdiversiteit’, er groeit steeds meer diversiteit binnen de diversiteit. Dit is een grote uitdaging voor onze samenleving en dus ook voor het Boni. Er bestonden altijd al individuele verschillen tussen leerlingen in cognitieve en sociale ontwikkeling. Tegenwoordig zien we dat ook de context waarin leerlingen opgroeien meer aandacht vraagt: etniciteit, cultuur, sociaal-economische status, geaardheid, gender, religie, thuissituatie en gezinssamenstelling.

Daarbij ontwikkelen leerlingen hun identiteit in de periode dat ze op het Boni zitten. Ze hebben vragen over wie ze zijn en hoe ze zich verhouden ten opzichte van een ander. Dat zie je

bijvoorbeeld terug in alle verschillende kledingstijlen. Met al die verschillen is de school een afspiegeling van de maatschappij. We willen zo goed mogelijk omgaan met die verschillen en deze juist ook in elkaar waarderen, waarbij iedereen gelijkwaardig is.”

3. Hoe zorg je er voor dat iedereen zich thuis voelt op het Boni?

“Dat zit in het DNA van de school. Ook uit de jaarlijkse leerlingtevredenheid-enquêtes blijkt dat het Boni bovengemiddeld scoort op je veilig voelen, sfeer en algemeen welbevinden. We organiseren ook veel buitenschoolse activiteiten waar leerlingen zich thuis kunnen voelen, zoals Atelier 306, het SpraakMaakAtelier, Primeur, Tablo en robotica. Leerlingen kunnen zich thuis voelen in allerlei groepen en op allerlei momenten.”

4. Het Boni is een open scholengemeenschap vanuit een katholieke traditie. Religie en geaardheid of genderidentiteit kunnen ook spanningen opleveren. Hoe gaan jullie hiermee om?

“Wat in de maatschappij gebeurt, zien we soms ook terug in de school. Verharding leidt tot een opdracht voor de school. Het streven is daarbij altijd dat we elkaars verschillen waarderen, waardoor leerlingen, docenten en alle medewerkers zich verbonden kunnen voelen

met waar het Boni voor staat. Neem bijvoorbeeld de oorlog in Oekraïne. Daar besteden we als school aandacht aan. Aan alle aspecten. De vluchtelingen uit Oekraïne, maar ook aandacht voor vluchtelingen uit andere regio’s. Leerlingen met een Oekraïense achtergrond, maar ook die met een Russische. We hebben daarvoor een korte samenkomst in de hal gehouden met als insteek ‘verschillen zien en ook verbinding zoeken’.”

5. Hoe zie jij de toekomst van het Boni op dit gebied?

“Bij het sollicitatieproces voor een nieuwe docent of medewerker is ook een leerling aanwezig bij een van de gesprekken. Laatst vroeg een sollicitant aan de leerling wat zij waardeert aan het Boni. Die leerling noemde meteen de sfeer, jezelf thuis voelen op school. De toekomst van het Boni is voortbouwen op wat er nu al is. Dat zie je ook terug na de verbouwing: de nieuwe aula is bijna klaar en gaat ruimte bieden aan leerlingen om met elkaar samen te zijn. Ook wordt er veel aandacht geschonken aan het laten terugkomen van de rijke historie van het Boni in de nieuwbouw. Veel variëteit dus, in het gebouw en ook in alle individuen die samen het Boni maken. Het steeds je best doen om juist verschillen te waarderen zit stevig verankerd in de vezels van de school en dat zal altijd zo blijven.”

TEKST: Roel Nagelmaeker BEELD: Erik Kottier

In gesprek over diversiteit en inclusiviteit

Manu Bühring – docente Duits

TEKST: Simone van Alphen

Er zijn veel verschillende nationaliteiten binnen het team, maar dit wordt niet gethematiseerd. Gesprekken onder de docenten over hun onderlinge diversiteit spelen geen prominente rol. Manu Bühring: ‘De culturele en etnische diversiteit van docenten is wel een verrijking van de gesprekken bij de koffieautomaat en wordt als zeer prettig ervaren.’

Ook het stimuleren van inclusiviteit gaat redelijk vanzelf. Wat hieraan bijdraagt is dat er veel mogelijkheden zijn om samen dingen te ondernemen. Zo zijn er bijvoorbeeld verschillende ‘clubs’ waar docenten in hun vrije tijd aan deelnemen. Denk hierbij aan toneel, een koor en samen fietsen of badmintonnen. “Hierdoor leren docenten elkaar ook op een ander niveau, buiten school om, kennen en dat draagt bij aan verbinding.”

Culturele diversiteit speelt volgens Bühring ook geen grote rol in de klas. “Ze moeten gewoon allemaal hun spullen bij zich hebben en luisteren natuurlijk.” De verschillen in houding of gedrag zijn wellicht minder toe te schrijven aan culturele diversiteit en meer aan de leefomstandigheden, de opvoeding of de mate van vrijheid, normen en waarden die van huis uit worden meegegeven. “Dan loop ik bijvoorbeeld door de gang op school en spreek een leerling, die geen les krijgt van mij, op iets aan. Soms krijg ik dan een reactie als ‘ik ken jou niet, waarom zou ik luisteren’. Zij nemen dan alleen iets van mij aan als ze mij kennen en anders niet.”

Culturele verschillen

Waar de culturele verschillen wel een rol spelen, is in het wel of niet meegaan op de georganiseerde (eindexamen-)reizen. “Je ziet dat soms niet iedereen met een andere culturele achtergrond mee gaat op buitenlandse reis. Dat is ontzettend jammer natuurlijk, die reis hoort er echt bij, het zorgt voor verbinding en je wilt hen heel graag dingen laten zien van de wereld.”

Meertaligheid heeft daarentegen wel invloed, in die mate dat het positief kan bijdragen aan de taalgevoeligheid van leerlingen. “Er zijn kinderen op school met een Turkse achtergrond en zij hebben bijvoorbeeld veel familie in Duitsland wonen. Dat is zeker te merken, omdat zij de Duitse taal hierdoor veel gemakkelijker kunnen leren.” Over het algemeen gesproken merk je dat de beheersing van de Nederlandse taal de grootste invloed heeft op het aanleren van een nieuwe taal. “Er wordt echt veel minder gelezen door leerlingen. Hierdoor is een algehele achteruitgang merkbaar in de woordenschat en kennis van grammatica. En dan loop je daar bij Duitse zinnen ontlede natuurlijk ook tegenaan. Soms vertel ik dan dat ik op mijn 17e ook nog geen Nederlands sprak en dat het echt mogelijk is om een vreemde taal aan te leren. Als ik het kan, kan jij het ook!”

Geen voornaam

De representatie van diversiteit in de lesstof is echt aan het veranderen. De namen die gebruikt worden in de boeken zijn bijvoorbeeld nu veel diverser dan vroeger. Waardoor leerlingen zichzelf kunnen herkennen in de voorbeeldteksten. Hoewel niet alle namen herkend worden, zo blijkt: “In een Duits lesboek stond ergens in de tekst de naam ‘Uwe’. Een typische Duitse jongensnaam, maar de leerlingen hadden geen idee wat er stond. ‘Wat betekent ‘Uwe’?’, vroegen ze aan mij. Ze herkende er in elk geval

geen voornaam in!”

Ook de representatie van docenten met een andere culturele achtergrond heeft zeker een positieve invloed op leerlingen. Het geeft hen een voorbeeld waarmee zij zichzelf kunnen identificeren. “Dat kan je natuurlijk niet altijd zien of horen, daarom is het goed dat erover gesproken wordt. En het is fijn voor leerlingen om te zien dat er verschil is, dat ze zichzelf kunnen herkennen in docenten. Dat ze zien dat dit normaal is.”

Gedrag of houding

Diezelfde zichtbaarheid is ook wat zou kunnen bijdragen aan inclusiviteit. Diversiteit is niet altijd zichtbaar, waardoor er ook geen her- of erkenning kan plaatsvinden. “Docenten staan open voor gesprekken over diversiteit en inclusiviteit, of het nu gaat om cultuur, gender of seksuele voorkeur. Misschien wordt dat door leerlingen nog niet altijd zo ervaren, zij hebben die gesprekken veelal onderling. Daar kunnen we wel wat aan doen.” Het elkaar kunnen aanspreken op gedrag of houding kan inclusiviteit ook bevorderen. “In de gangen hoor je dat soms het woord ‘homo’ als scheldwoord wordt gebruikt. Dat is niet alleen bij ons op school, het speelt in de hele samenleving. Tijdens voetbalwedstrijden hoor je vanaf de tribune ‘Alle Duitsers zijn homo’ en dit zingen leerlingen dan ook weer op schoolfeesten. Dat is kwetsend en maakt het onveilig voor kinderen om hierover het gesprek aan te gaan.”

De ontwikkeling die kan plaatsvinden zit hem dus met name in de zichtbaarheid, het uitdragen van alle mooie verschillen en het blijven aanspreken van elkaar. Herkennen, begrijpen en waarderen van de verschillen om zo de schoolcultuur te scheppen die we voor ogen hebben. Het open en eerlijk bespreken van (onbedoelde) vooroordelen en gedrag dat hieruit voortkomt. “Laten we samen in gesprek blijven. We zijn hier allemaal verantwoordelijk voor.”

hoekje

B0B richt de spotlights op een plek in of om het schoolgebouw

Analoog de aandacht trekken

Hoe modern en spliksplinternieuw ook: in de nieuwbouw van de school is natuurlijk plaats voor dat heerlijke ouderwetse medium van het prikbord.

Wat nou website, app of Instagram... Tuurlijk, het heeft veel voordelen om online te communiceren. Het lesrooster wijzigen is wel zo handig via Magister. En niet iedereen loopt altijd langs het prikbord. Maar hoe leuk is het om briefjes, posters of andere mededelingen, die old skool analoog de aandacht trekken, gewoon lekker op te prikken. Zodat iedereen er in het langslopen nog even aan herinnerd wordt dat er van alles georganiseerd wordt. Zonder dat het ten onder gaat in de grote massa notificaties, tweets, stories en tiktok-filmpjes.

Deze in het bruggebouw ziet er nu nog wat kaaltjes uit. En het hangt allemaal keurig recht. Maar dat komt in de loop van de tijd vanzelf goed. 😊

Dit hoekje mag blijven!

TEKST: Mark Westbeek BEELD: Marian Venemans

uit de ouderraad

Welkom

De vraag of ik weer iets voor de BOB wil schrijven sneeuwde onder in de drukte. Zo aan het eind van het jaar moet er ineens nog zoveel gebeuren en straks heb ik de kinderen weer twee maanden thuis. Hoe hard ze ook vinden dat ze er aan toe zijn, mij kosten die thuiszittende pubers altijd behoorlijk wat energie.

Ik moest ook echt even nadenken over het thema 'Je welkom voelen op school'. Mijn kinderen voelen zich volgens mij heel welkom, maar dat zullen ze zelf nooit beamen. Zelf voel ik me op het Boni ook welkom, maar dat heeft waarschijnlijk wel te maken met mijn activiteiten op school. Zouden andere ouders zich ook zo welkom voelen?

Toen mijn oudste naar de brugklas ging en ik dus begon als Boni-ouder hadden we nog fysieke oudergesprekken na ieder rapport. Hoe leuk was het dat mijn oudste me door het gebouw heen sleurde waar ik de weg niet wist. Hij was er thuis, ik niet. Tijdstechnisch zijn de zeven-minuten-gesprekken via Teams natuurlijk veel makkelijker en efficiënter, maar voor ouders is een inkijkje in het schoolgebouw nu verder weg.

De laatste tijd hebben we meerdere keren de vraag van ouders gekregen of er een mogelijkheid is om het nieuwe gebouw te bekijken. Logisch natuurlijk, we zijn allemaal nieuwsgierig. Als ouderraad hebben we een rondleiding door de nieuwe vleugels gehad, maar voor veel ouders is het gebouw binnenstappen niet zo vanzelfsprekend.

Daarom zijn we aan het uitzoeken of we een rondleiding door het nieuwe gebouw kunnen organiseren. Voor alle ouders die benieuwd zijn hoe mooi het geworden is en gewoon nieuwsgierig willen rondkijken in de school van hun kind(eren). Een mooie manier om ook ouders zich welkom te laten voelen op het Boni!

Colette van den Adel

colofon

Het BoniOuderBulletin is een uitgave van de oudervereniging van het St. Bonifatiuscollege en verschijnt drie keer per jaar. Het wordt aan de leerlingen mee naar huis gegeven en is als pdf te lezen op de website.

E-mail: redactiebob@boni.nl

OUDERRAAD

Vanuit de oudervereniging, waarvan alle ouders automatisch lid zijn, wordt elk schooljaar een ouderraad samengesteld.

Op de schoolwebsite heeft de ouderraad zijn eigen pagina, waar agenda, notulen van de ALV en het jaarverslag zijn te downloaden. www.boni.nl

DAGELIJKS BESTUUR OUDERRAAD

Colette van den Adel, voorzitter
Jeroen Moonen, penningmeester
Mariette van Beusekom, secretaris
E-mail: ouderraadboni@gmail.com

REDACTIE BOB

Simone van Alphen
Ariën Bikker
Arianne Brouwer
Heleen Croonen
Bianca Groenewegen
Roel Nagelmaeker
Manon Sevenheck
Marieke Spee
Marian Venemans (hoofdredacteur)
Mark Westbeek (eindredacteur)

VORMGEVING

Libertas Pascal

FOTOGRAFIE

Erik Kottier

DRUKWERK

Libertas Pascal

**LIBERTAS
PASCAL**

KIJK OOK EENS OP ONZE WEBSHOP

In onze Utrechtse drukkerij hechten wij veel waarde aan sociaal, lokaal en duurzaam. Wij drukken jouw drukwerk graag zo duurzaam mogelijk. CO₂ neutraal, digitaal en/of op FSC®-gecertificeerd papier. Het liefst drukken wij op 100% recycled papier. Wij worden nóg blijer als wij mogen drukken op 100% recycled papier waaraan reststromen van bermgras of tomatenplanten zijn toegevoegd. Die toffe vezel zie je gewoon terug in jouw drukwerk. Hierdoor maakt jouw boodschap nog meer impact. Mooier wordt het niet!

Huisstijlen, boeken, brochures, folders, (ansicht)kaarten, posters, visitekaartjes en veel meer.

Amsterdamsestraatweg 656^d Utrecht www.libertaspascal.nl (030) 657 20 66 facebook.com/libertaspascal